

MAGYAR MŰSA.

Költ Bétsben 9. Májusban 1787:

Edgy szegény Fejér, Tseléd' szerentsétlen esetének;
's véletlen lett el-temettetésének le-festése; melly
eredetét vette Debretzenben.

MVLnak, 's VIIVLnak, régen Lett DoLgok aVVL-
nak,

Igy Van, 's Igy nekünk nints Itt Igazánn haza székünk.

Y Yenyélés, és Ejjel gyermeket nemzének, (a)
R R Mellyet Nevettségnek (b) szépen nevezének,
Ez tselekedetét mélyen fefzegette

Embernek, és végre vele meg-nevette.

E' szerént meg-nézett edgyfzer edgy tehenet, (c)

Mellyet le-betsmelvén, szegénynek kést fenet,
Termetét fejének mert nem szerethette,

Ezért meg-nevette, betstelenné tette.

Még pedég fegyverét termes fejének (d)

Szép tekervényesen mellyek terjedének,

Mellyeket emberek tehén' szépségének

Helyesen neveznek; vénnek, és gyengének.

Éktelennek nézé ezeknek természet,

Sérelmesnek elé felé tekerését;

Mert

(a) Mómus' szülei. (b) Mómus. (c) Neptúnus' Bikája.
(d) Tehén' szarva.

Mert ezekkel embert, 's gyermeket sértenek,
Vérengezésékhez tehenek értenek.

Ezfefen befzélisz te nevetség' mestere, (e)
Sérelmes felettébb tehenek fegyvere: (f)

Éfzes befzédednek fejtegetésére

Edgy mesét jelentek helyesbb értelmére:
Debretzenben esett edgy fejtér-tseléden;

Ez ép, 's egészséges lévén edgy ebéden,
Ebédjét meg-ette, 's fel-kele békével,

Mendegélnek ketten kedves gyermekével,
Le-telepedének szélére edgy rásnak,

Mellyet bé-menésnek neveznek helyének. (g)

Kergete edgy Hentes edgy Tehenek férjét (h)

Nyeregben, 's tehenek ménese' vezérjét. (i)

Edgyízer megy sebessen ezen szegény felé

Hegyes fegyverével, mellyel testét szelé,
Elébb, fegyverére szegénykét fel vette,

Fel-vetette, 's ezzel megínt le-ejtette,
Ekkép tselekedvén ezen fene véle,

Ketté feslett méhe, 's szélyel terjedt béle.

Eleget fértzelték ezt Feltser Legények, (k)

De nem fogíthették ezt ezzel szegények.

Mert menten Félelmek' Fejedelme érte, (l)

'S testének vendégét, lelkét, ez meg-kérte.

E' mellett edgy tehén tele lévén szíllel, (m)

Sebes menésével széledezett széjjel:

Lele edgy Németet nyergével egyemben;

De nem mene vele edgy kevésé szemben;

Mert fejére lévén nyerge helyheztetve,

Szepegett e' tehén, meg-lévén rettentve;

De

(e) Mómus. (f) Tehén' szarva. (g) Ajtó. (h) Bika.
(i) Bika. (k) Fértzelték, pro varták. (l) Halál.
(m) Dühökesség.

De letévén *terhét* e' német *fejének*, (n)

Meg-menekedése nem léve testének.

Meg-kéfelte szegényt fegyveré' hegyével,

Ezt nyerte nyergének le-erésztesével. (o)

E' szerént ne terjeszd ember életedet;

Mert vége kétséges, védelmezd fejedet!

*Sz. József Napján II-dik JOSEF &c. Felsőes Ele-
téért a' Tordai Unitárius Atyafiak Gyülegetében
mondott Könyörgés, J. Kozma Mihály nyelve
után.*

Mennyei Felső edgy igaz Isten! ki egyedül ural-
kodól mindenek felett Mennyen és Fölkön:
tiéd a' Méltóság, tiéd minden erő, tiéd az Hatalmas-
ság. Te általad uralkodnak a' Királyok, a' Fejedel-
mek viselik a' Fejedelemséget. A' te Isteni Kegyel-
méségedből a' mi K. F. a' JOSEF az egeknek ked-
vese, biborban fel-öltözve ül kiályi székbén, ditsős-
ségnek arany koronáját viseli fejében, hatalomnak
Királyi páltzája vagyon kezében, egyenességgel,
böltseféggel telyefek az ő rendelései, békeféggben él-
nek a' magok munkájoknak gyümöltseféből az ő hí-
vei. Oh! esetek térdre minden Istenes Hívek, áld-
játok az egeknek urát, a' ki meg-emlékezvén kefer-
ves forfunkról, midön nem is várnók, nem-is remény-
Ienők, meg-adta nekünk némü némü böldogságunkat,
arra birta K. F. Királyunknak szívet lelkét, hogy
fel-allítaná szent neved' szabados tífzteleletét, fel-ol-
dozná a' fogoly Lakkeknek szabadságát, és tündököl-

G g 2

tet-

(n) Nyereg. (o) Nem ölte-meg, hanem csak meg-türkölte.

tetné az igaz szeretetnek, 's keresztyéni türelemnek fénylő tsillagát lelkünk örömére! Áldott légy Szent Isten gyülekezetünkben, gyönyörködjék lelked tiszteletünkben, mellynek illatya menjen ortzád eleibe, 's kedves áldozatúí légyen. Oh Királyoknak Királya, JOSEFnek vezérlő Ura! esedezünk a' Te tel-kent Királyodért, tartsd-meg életét, fokasítsád elztendeit számos időkre, terjeszszed bírodalmát fok népekre, 's nemzetségekre, a' kik nagy örömmel fel-vegyék kegyes Uralkodását, 's kóstólhassák Királyi kegyelmének édefségét. Rejsd-el kegyes Királyunkat kebeledbe, minden ellene való titkos gonofz szándék ellen: parantsolj felölle szent Angyalidnak, hogy úgy hordozzák őtet minden útaiban, hogy meg-ne üsse lábait a' veszedelem köveiben: rettentd-meg titkos ellenségeit, hogy kezeket fel kent Királyod ellen ki-nyújtani ne mérészeljék, és a' mellyek veszedelmefek lehetnének néki, előre jelentsd-meg, hogy örvendezzen a' Király a' Te szabadsítáfodban. Ruházd-fel továbbra-is K. Fejedelmünket, mennyei bñltsefséggel, 's az uralkodásra szükseges ajándékokkal, mind azoknak fel-találására, mellyek ditsőseged terjesztésére, 's a' lelki-esméretnek szabadságára, engedelmes Híveinek boldogságára néznek; hogy Bírodalmaiban ne légyen erőszak tévő, szenvedő; hanem az igazság, és irgalmasság edgymást elő találják, a' szeretet, és békeség edgymást tsókólgassák az utzákon, és meg-lássa minden nép, hogy az Ur uralkodik a' mi földünkön, ki népéhez való szerelméből ültette K. Fejedelmünket Királyi székbe. Tards-meg e' végre a' felső méltóságban a' jó lelki esmérettel fénylő bñlts tanáts Urakat-is, 's bírjad mind azoknak javallására, a' mellyek K. Királyunkat Isten, és emberek előtt kedvesé

vefse tészik, dítsőséget az ég alatt mindenfelé ter-
 jeztk. sör emlékezetét is Nemzettségről Nemzettségre
 beszélik, jövendőben pedig az Isten' Királyi szé-
 kébe helyheztetik. A' Fejedelem mellett értzfal
 gyanánt álló vitézi rendnek is szívet erősítsed, hogy
 kézf légyen mindenkor a' Király mellett viaskodni,
 's mint edgy széltől el-ragadtatott laptá, úgy fusson
 előtte a' Királyi dítsőség' ellenségének hadi serege.
 A' mi szíveinket pedig hajtsad Királyunkhoz való
 hűségre, 's engedelmezségre, hogy tiszteljük őtet
 mint őltalmazó Angyalunkat, és szeressük mint édes
 Atyánkat. Áldjad-meg végezetre a' mi földünket
 bővséges javaiddal, hogy míg e' földön jövevényke-
 dünk, adjuk-meg a' Tsászárnak, a' mi a' Tsászáré,
 az Istennek, a' mi az Istené! Légy meg-halगतója
 Imádságunknak. *Mi Aty. 's a' t.*

Edgy nagy Tudományú Hazafinak G* Úrnak Ko-
 márom Vára' romlásáról írt Deák Versei, és
 azoknak T. *Döme Károly*, első esztendőbéli Pofonyi
 nevendékeny Pap által lett Magyar mértékes Versek-
 be való foglalása: mellyből mind a' két részről szép
 ész tetfzik-ki:

E L E G I A,

*qua Virgo Comora utriusque arcis Comaromiensis,
 praesertim veteris sortem deplorat.*

Tristia fata cano: veteres Mars deserit arces,
 Evacuat muros, belligerasque domos.
 Arx mea, quae quondam sprevit viresque, minasque
 Hostiles, armis exspoliata gemit.
 Cladibus infauftis moveor, tristisque ruinae
 Illacrymor laceris virgo Comora genis.

Mensis erat, solis quo multum intenditur aestas,
 Mensis hic a primo Caesare nomen habet,
 Dum redeunt terrae trepidantis saepe fragores,
 Sanguineo vultu lunaque solque rubent.
 Moenibus immineat cum desolatio nostris,
 Indicium fati astra dedere meis.
 In me nil meritam fertur sententia mortis:
Arx pereat! jam jam quae peritura ruit.
 Inconculsa steti, victricia moenia stabant,
 Quae trepidavit humus, paucula damna tulit.
 Attamen adventant funebria tempora nobis,
 Iste mihi mensis sustulit omne decus.
 Moenia nostra jacent, arx florentissima quondam
 Spernitur, en quorsum gloria nostra cadit.
 Hinc pyrius migrat pulvis, tormenta globique
 In muris resonat machina nulla meis.
 Hic ubi militiae robur vibraverat enses,
 Miles ubi excubitor constitit, herba viret,
 Urticae surgunt, lappae, virusque cicutae,
 Undique sambucus moenia nostra tegit.
 Arx invicta steti: nullus me terruit hostis,
 Quin timuit vires turcica lana meas.
 Semper eram Virgo, quae musulmanica risi
 Agmina, Sultani temnere fueta minas;
 Frustra Sinanus Caudas adduxit equinas,
 Turcica fixerunt hic male signa pedem:
 Tertia lux fulsit, jubet is sua castra revelli,
 Namque Solimanni robore major eram.
 Fluctibus usque suis frustra me verberat Ister,
 Hostibus insulto fortior ipsa meis.
 Danubii frenum fueram florentibus annis,
 Clavis et Imperii virgo Comora fui.
 Dicite: quo porro victricia ferta reponam?
 Enervata tenet vix sua ferta manus.

In nihilum redigor, remanent mea nomina tantum;
Exspolior templis, moenia squallor habet.
Divendi jubeor, muri lacerantur, et aedes
Continuo nummis praeda parata fui.
Tympana dant populo signum, licitatio fervet,
Caesareae subito diripiuntur opes:
Emptorum voto cedit mea tota supellex,
Non pretium rerum, respiciturve valor.
Mensae, ligna, trabes, sedilia, clathra, catenae,
Quidquid et a ferro nomen habere solet,
Tollitur arbitrio licitantis, protinus emptor
Quod statuit pretium, pendit avara manus.
Hora silet, Campana tacet, suffertur utrumque,
Candida discrimen turris et ipsa subit:
Vendita turris erat, ter deno venditur auro,
Sed nimium stabili fiat bene fixa loco.
Sublatis aditum praebent cava moenia portis,
Exornat Martis nulla fenestra domos.
Tetra mihi facies, omnis fert vulnera murus,
Arx stat inornatis dilaniata comis.
Incola nullus adest; quae fert a veipere nomen,
Nidos hicce suos bestia turpis habet.
Serpentes, ranas, mures, pictasque lacertas
In muris video foetificare meis.
Ite meae lacrymae, sint haec solamina nobis,
Crescat et a lacrymis Ister vterque meis.
Tu mecum luge, tu moestos indue vultus,
Qui mea fluctivomis moenia lambis aquis.
Vos mecum nymphae pullos fumatis amictos,
Torqueat et noster pectora vestra dolor.
Sed nil proficimus; rapiunt suspiria venti:
Quis rebus lapsis accelerabit opem?
Cogimur usque tamen justas reticere querelas,
Expedit haud semper promere verba palam.

Credula spes lucri, mendaxque relatio famae,
Subruit aſuetis moenia noſtra dolis. — —

Virgineas arces ſic invida fata tulerunt:

Non perit hoſtili virgo Comora manu.

Danubii froenum cecidit, jamque unda pateſcit,

Hoſtibus haec poſtquam moenia nuda jacent.

Quid ſperare licet, quod ſi neglecta jacebo,

Tempora pauca fluent, moenia celfa ruent.

Nil ſub ſole manet, ruit hoc, conſurgit at illud;

Fortuna alternans haec levat, illa premit.

Ut reor, ipſa ſuos conſumunt ſecula partus;

Tempus edax rerum nil ſinit eſſe diu.

Tendit in interitum, quidquid floreſcit in ortu,

Mors etiam faxis, marmoribusque venit.

Me quoque fata premunt, jam jam ruo, moxque
jacebunt

Moenia pulveribus noſtra ſepulta ſuis. — —

Bellica turma! vale; vos Caefaris arma valete,

Et nomen memori mente tenete meum.

Navita! junge ratem rippis, hic ſiſte carinam,

Arcis et illacrymans inſpice reliquias.

Rudera ſi quondam videas, inſcribe, viator!

Aut rippae, aut tumulo ſubſequa verba meo:

Hic, vbi ſaxoſum temere conſurgit acervus,

Nunquam viſta diu virgo Comora ſtetit.

Ezeket eképp ejti ki-fiatd! magyar nyelvem.

Ter Múſám, keſeregj! Múrs ime Komáromi Vártúl

Bútsúzik, ſzűze sír, 's illy panaszokra fakad:

Váram, melly ezelőtt ellenségeknek erőjt

Meg-veti, most jajgat, minden erője ſzakad.

Ennek nagy romlása merit nagy búba, keſerves

Jajra rebegteti ſzám, kéſzteti könyvre ſzemem.

Július

Július Holnapban, mellyben mint tűznek hevétül

A' forró naptúl minden hevülve vagyon,
Ismét a' mikoronn e' földnek reszkete terhe,

Amikor a' nap 's hold véres homálya borúlt,
Indúlt akkor az én Váram bástyáira romlás

Igy hát a' nap, 's hold jelt ada vesztém iránt
Engemet ártatlant, ah vadság! adnak halálra:

Veszzen-el a' Vár, melly vesztire hajlik előbb.
Áltam erőbe, vitéz bástyáim-is áltak erőben,

Bennem föld, melly meg-rezzene, ronta kevést.
Még-is a' meg mondott holnapban fonnyad-el ékem,

Es ez időbe jajos, 's gyászos időkre jutok:
El-dultek falaim roppant szép váram egészlen

Meg-vetetett; im' vólt díszem-el ofzla miképp!
Innét puska-por, és ágyú, vitetik ki-golobis,

Nem többé falaim' zengetik itten ezek.
Fű fakad ott fel most, hól berdót stráfa kiáltott,

Es hól előbb haragos *Márs* fia kardra kapott,
Sás, lapú, 's más ez edgyéb fok dib-dáb fűvek
erednek;

Minden helyen rongyos bodz-fa takarja falam,
A' dühös ellenség' ki vont kardjára nevettem

Sőt még félted erős Holdja! Töröknek erőm'.
Szűz-vóltam mindég, és olly Szűz a' kibe félést

A' nagy Szültánnak nem tudá verni keze.
Hafztalan a' *Sinán* ide népét hozza magával,

Hafztalan a' *Zászlót* rakja ki; meg-nem ijeszt.
Im' tsak alig két nap folyik-el, már tábora mozdúl,

Mert fenn járja (mi nagy) fokkal erőjít erőm.
Bár Duna védelmét, melly nem kitsin, ejtsed-el innét,

Úgy e' de védelmem még-is elégbe leszen?
Fel-tartója valék, 's mint edgy zablája dunának,

Bailagván le-felé, melly nyalogatja falam'.

Mostoha fors! de hová, mond, ékességim' enyész-
téd? — —

Tartja kezem száraz kis kofzorúmat alíg.
Porban most heverek, nem egyéb, tsak edgy híre
nevemnek

All fent; bástyáim, 's Templomim öszve verék.
El-végezve vagyon: mindjárt hogy adafsam-el; így,
hogy

Jöjjenek öszve vevők, a' dob-is harfog azért,
A' ki mit, és ki hogyan, kíván meg-venni, vehet-meg,
A' mi forintokat ér tsak garafokra szorúl.

Óra, harang némúl; meg-vették ezt-is, amazt-is,
Tornyot-is háromszor tíz aranyokra verék;
Aftal, pad, ízék, ágy, ajtó, kép, 's minden az, a' mit
Kézfített *Vulkán* mühele, dobra jutott.

Hogy bé-mehets, már nem szükség ajtóra találnod,
Módod elég falain bé menetelre vagyon.

Meg-rongyúltak ezek, mellyért bús gyászba van
- ortzám,

Könyvbe fzemem, szívem sebbe mi nagyba! vagyon.
Itt hagytak minden lakosím; jaj! árva fejemnek!

Van bennem most tsúf Bőr-egereknek helye.
Vajmi keferves, Egek! nézmem, rút béka tenyészí
Kölkeit, és a' gyík szép falaimba miképp — —

Könyveim huljatok, és ti vígasztaljatok engem',
Huljatok; hullástok nőni fegítse Dunát.

Sírj Duna! ti Nymphák vélem keferregjettek edgyütt
Im búnak keferű terhe le nyomja fejem?

Iaj de meg-estemről panaszim mért hasztalan ejtem?
Melly fel-emeljen, nem nyújtja-ki senki kezét.

El-kei titkolnom panaszim', nem-is illik, hoy azt
mind,

Mit ki takar titkon szívibe, szájra vegye.

A' ta-

A' ravasz hír, a' melly nagynak költötte kis estem',
Nem pedig ellenség' fegyvere, földre vere — —
El-vesztem; többé rajtam, nints, a' ki segittsen,
Bár a' váraknak tüzimere voltam előbb.

Semmi nem állandó: most ennek, most meg-amannak
Vídúl forsa, nyomúl forsa de balra megint.

Önnön az esztendők el-ölik szüleményeket; enged
Semmit idő, mindent melly meg-esz, élni foká.
Hidd-meg, még az erős kö-szál-is végre csak el-vész,
Minden az, a' mi szület, gyászos halomba fiet,
Engemet-is le-nyomott a' fors, bátyám-is egészlen
Szégyenlven estét, porba temette magát. — —

Napjaid éld frissen Mársnak maradéka, ki voltál
En lakofom, forgasd szádba, 's eszedbe nevem?
Szálj te meg-itt ki Hajós! kérlek, köfsed ki-hajódat,
Szörnyű romlásom' nézd, 's keferegjed ügyöm',
Edgy követ állíts-fel mellém a' partra, 's ne tültsád
Tölled ezen szókat vésni, vagy írni reá:
Itt, hól most látszik jajgatni nagy halma köveknek
Vára Komáromnak volt nagy erőbe foká!

Nemes Borsod Vármegyének nagy érdemű Fisikus-
fa Med. Doktor *Dobby Sámuel* Úr *Rosenstain*
Rosen Miklos Úr orvosi munkáit Magyarra fordítván,
Nemes Fűskuti *Landerer Mihály* Pofonyi Könyv-
nyomtató Úr betűivel nem sokára világ eleibe fog-
lépni; mellyről, ama nagy Tudományú és nemzete
mellett sok költséges fáradságot tett tudós Erdéj. Méd.
Doktor *Máttyús* Úr, újjonnan fajtó alatt lévő Or-
vosi Könyveivel, és Debretzeni tudós Méd. Dok-
tor, és edgynehány külső Országai tudós Tárfasá-
gok' Tagja *Veszprémi* Úr' Bétsben éppen a' napokban
világra jött tudós és hasznos munkáival edgyütt
bő-

Generális Beleznai Ur ö Excellentziájának Epitaphiuma, mellyet írt ama mindeneket részre hajlás nélkül szeretni és tisztelni tudó nagy érdemü tudós Professor Horányi Elek Ur Pesten; ki-is noha a' R. Katholika Anyaszentegyháznak edgy keresztyéni módra buzgó Tagja, még-is a' más hiten lévöket-is felebaráti szeretettel ülelgetvén, azoknak illő igaz ditséreteket meg szokta adni.

STA. VIATOR. ET. LVGE.

IACET. SVB. HOC. MARMORE.

MAGNI. VIRI. EXIGVVS. CINIS:

HIC. EST.

ILLVSVRISS. D. NICOLAVS. BELEZNAY. DE. BELEZNA.

ADOLESCENTEM. MANSVETAE. MVSAE.

LOSONTZINI. ET. POSONII.

AMICE. COMPLEXAE. SVO. FOVEBANT. SINV.

AT. IVVENIS.

MARTIAE. GLORIAE. ARDORE. EXAESTVANS.

TOGAE. SAGVM,

OLIVAE. LAVRVM. VICTRICEM.

PRAETVLIT.

MILITIAE. RVDIMENTA. EMENSVS.

POST. VARIOS. DIGNITATIS. GRADVS.

INTER. EQVESTRES. HVNGARORVM. ORDINES

TRIBVNVS.

AC.

GENERALIS. CAMPESTR. EXCVBIARVM. MAGISTER

EMICVIT;

BELLO

*

BELLO. BORVSSICO. BAVARICO. GALLICO. BELGICO.

INVICTVS. ADFVIT.

INIMICOS. FREGIT.

ET. AD. INTERNECIONEM. DELEVIT.

ATQVE. VLTRO. IN. ARENA. PERSTITISSET.

NISI. DE. HOSTIBVS. VICTOREM.

SED. ADTRITVM. VIRIBVS.

MARS. IPSE.

CRVENTA. SIGNA. SEQVI. PROHIBVISSET.

*

ITAQVE. POSITIS. ARMIS. HYMENAEQ. DEVOTVS.

REM. FAMILIAREM. AC. RVSTICAM.

FLORAE. ET. POMONAE. OPES.

*

HORTO.

STATVIS. AQVAEDVCTIBVS. AMBV LACRIS.

SALIENTIBVSQVE.

AD. OMNEM. AMOENITATEM. FONTIBVS.

INSTRVCTO.

*

AEDIBVS.

AD. INSIGNEM. MAGNIFICENTIAM.

PILISH.

A. FVNDAMENTO. EXCITATIS. AC. PERFECTIS.

MAGNA. SOLLICITVDINE.

AVXIT. ET. CONFIRMAVIT.

*

HAS. INTER. CONTENTIONES.

NEC. DOCTAE. MINERVAE. OBLITVS.

PLV-

PLVRES. FACVNDOS. EIVSDEM. ALVMNOS.

IN. FLORENTISSIMIS,

BATAVIAE. GERMANIAE. ET. ANGLIAE,

ATHENAEIS.

ALVIT. EDVCAVIT. AC. PROMOVIT.

*

CVRATOR,

SCHOLAS. HELVETICAE. CONFESSIONIS,

CVI. ADDICTVS. ERAT.

CONSTITVTIS.

PRAESTANTIBVS. LIBERALIVM. AA. MAGISTRIS.

FLORENTIORES. REDDIDIT.

*

VIRORVM. INSIGNIVM. CONSVETVDINE.

DELECTATVS.

~~INGENII. MONVMENTA. AB. IPSIS. FACERENT.~~

COLLATO. AERE.

PVBLCI. IVRIS. FECIT,

*

SIC. MAGNANIMITATE. IVSTITIA. MANSVETVDINE.

LIBERALITATE. BENEVOLENTIA.

DEQVE. OMNIBVS. BENEMERENDI. STUDIO,

VIVERE. DESIIT.

ANNOS. NATVS. IV. ET. LX,

IN. CONDITO. A. SE. DOMICILIO. PESTINI,

M. D. CCLXXXVII.

*

NON. TAMEN. TOTVS. INTERIIT.

VIVIT. MEMORIA. IN. POSTERIS.

IN

IN. VXORE. CONSTANTIA.
 APVD. PRINCIPEM. FIDELITAS.
 APVD. POPVLARES. INTEGRITAS.
 APVD. OMNES. FAMA.

MARITO. SVO. DESIDERATISSIMO.
 MOESTISSIMA. CONSORS.
 ANNA. MARIA. DE. PODMANITZKY.
 PIETATIS. CAUSA.
 HOC. MARMOREVM. SEPVLCRI. DECVS.
 IAM. DVDVM. EIDEM. ET. SIBI. ERECTVM:
 PILISH.
 LACRYMAS. INTER. POSVIT.

VT

QVOS. AMOR. VII. ET. XXX. ANNIS. IN. VITA.
 CONIVNXIT.
 MORS. AD. TVMVLVM. MIGRANTFS. NON. SEPARARET.
 ABI. VIATOR.
 NIHIL. STABILE. ESSE. POTES.
 SVB. FVGACI. TEMPORE.

